

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,
Διετριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις, καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καο' ἔξαμηνίαν.

— Ή εἰσαγγελική ἀρχή πρὸς τὸ ἔγκλημα. —

Πρὸ δύο ἔβδομάδαν ἀνηγγείλαμεν τὸν οἰκτρὸν Θάνατον τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ πτηῆρος Δημοπτέρου Κόγκα, ἐκ τραύματος κατενέχθέντος οὐτῷ, κατὰ τὴν ἐκπλήξωσιν τῶν ἕσυτοῦ καθηκόντων, παρὰ τοῦ Γεωργίου Σακαρέλου. ‘Ἡ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, τὸ λέγομεν μετὰ λύπης, δὲν συνεκινήθη ὅσον ἔδει, ἐπὶ τῷ θυλισθεῷ τούτῳ συμβάτῃ, ἢ τούλαγχιστον δὲν ἐπέδειξε τὴν ἑαυτῆς συγκίνησιν διὰ τρόπου μαρτυρῶντος διτε συνηθότινθη ἐν μέτρῳ τινὶ τὴν ἀλγεινὴν σημασίαν τοῦ συμβάντος.’ Αλλαχοῦ παρόμοιον συμβάν ήθελε συγκινήσει θαύτατα τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν κηδείαν τοῦ θύματος ἥθελον προσέλθει αὐθόρμητοι ὀλόκληροι κοινωνικαὶ τάξεις καὶ σωματεῖα, ἥθελον εἰς τὸν νεκρὸν τους κατατεθεῖ στέφανοι καὶ ἐκφωνηθεῖ λόγοι, ἢ δὲ διγυατικὴ ἄρχη εἰς τὴν ὑπηρετίαν τῆς ὁποίας εὗρε τὸν θάνατον ὁ κατώτερος ὑπηρέτης τῆς δημοσίας ταξεώς, ηθελε φροντίσει περὶ τῆς οἰκογενείας του κλπ. Παρ’ ήμεν οὐδὲν τοιοῦτον ἐγένετο, ηρκέσθημεν εἰς τὸν οἴκοτον ὃν ἐνεποίησεν ἡμῖν ἡ ἀναγγελία τοῦ φόνου καὶ ἐθεωρήσαμεν κατὰ τὰ λοιπὰ φυσικώτατον γεγοόδες τὸ νὰ προσφέρῃ δὲ οἰκτρὴ τὴν ζωὴν του, ἀντὶ τῶν 60 δραχμῶν δὲ κατὰ μηνα τῷ παρέχομεν. Τοιαύτῃ ἀναλγησίᾳ δὲν τιμᾶται τὴν νοημοσύνην ἡμῶν, μαρτυρεῖ δὲ διτε δὲν ἐγενόμεθα ἀκόμη ἴκανοι ἵνα ἀπολαύσωμεν τὰ ἀγαθά τῆς καλοδιοικήσεως, ἀφοῦ δὲν ἐγνωρίσαμεν εἰσέτι τὶ δρείδομεν εἰς τὰ δργανα αὐτῆς.

‘Δλλο’ ἀν τὸ κοινὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως δὲν συνεκινήθη ἀρχούντως ἐπὶ τῷ οἰκτεῷ θανάτῳ τοῦ κλητῆρος Κόγκα, θὲ συγκινηθῆ ἄν γε μανθάνον παῖδος ἔστιν δὲ παραίτιος τοῦ φόνου; Τὸ λεγομέν εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς καὶ ἄνευ περιστροφῶν αἰτεῖσθαι τοῦ γένους τοῦ ἀστυγομικοῦ κλητῆρος Δημο^τ. Κόρχα ἔστιν η ἐρ Πάτραις εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ. Οὐδενὸς ταρασσέσθω ή καρδία ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, διότι ή ἀλήθεια αὐτοῦ δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγραφῆς ἀναμφισβητήτων τινῶν περιστατικῶν, θην ἐπιχειροῦμεν στήμερον καὶ ἐφ’ ής ἐφιστρώμεν τὴν πρωσοχὴν τοῦ κοινοῦ, ἀν ή προσογή αὐτοῦ δὲν θημβολύνθη σὺν τῇ εὐαίσθησισ τοι.

'Ο φωνεὺς τοῦ κλητῆρος Κόγκα, Γεώργιος Σα-
καρέλος, δὲν εἶναι ἐκ τῶν φιλησύχων ἀνθρώπων,
οὐδὲ τὸ πρῶτον ἡδῖν ἢ τὸ δεύτερον, ἥλθεν εἰς σύγ-
κρουσιν καὶ πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τοὺς δρούσους
του· πρὸ πολλοῦ εἶναι καὶ αὐτὸς εἰς τῶν παρ' ἡμῖν
παλληκαράδων, ὅστις ἔννοει νὰ ἕστη διὰ τῆς μα-
χαίρας του. 'Ο Σακαρέλος οὗτος κατὰ τὰς ἀρχὰς
Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ἔνεκα προηγου-
μένης ἀφορμῆς, κατὰ τὴν ἐνταῦθη ἀγορὰν «Μαρ-
κάτου» πλήθουσαν ἀνθρώπων καὶ ἐν μέσῃ ἡμέρας
ἐπυροβόλησε δἰς διὰ δικάνου πιστολίου, πλήρους
πυρίτιδος καὶ σφακῶν κατὰ τοῦ 'Ανδρέου 'Αθα-
νασοπούλου ἢ Φειδή, καὶ ἀπέτυχε μὲν τοῦ σκο-
ποῦ ἐξ αἰτίων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του,
ἔγενετο δικαῖος ἔνοχος ἀποπείρας φόνου μεθ' ὅλων
αὐτῆς τῶν στοιχείων, διότι καὶ προηγουμένη ἀ-
φορμὴ ἔχθρας ὑπῆρχε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ταῦ πα-
ύοντος καὶ οὐδεμίᾳ ἔρις ἢ ἔρεθισμὸς προηγήθη τοῦ
πυροβολισμοῦ καὶ δι πυροβολισμὸς ἐγένετο ἐκ π-

κρᾶς; ἀποστάσεως καὶ τὸ διπλὸν ἦτο φυσικὸν κτλ.
‘Ο πυροβολικήεις ἐσώθη καταρυγὸν εἴς τι γαλ-
κεῖν τῆς ἀγορᾶς; Μερικάτου καὶ τῇ παρεμβάσει
τῶν παρατυχόντων πολιτῶν, ὁ δὲ δράστης ἀφέθη
ν ἀτέληθη ἀνενόχλητος, οὐδὲ κατεδιώθη ἐξ ἐ-
πιγγέλματος μετὰ τὴν πρᾶξιν του, ητίς ἐζήγειρε
τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ ἐποίησεν ἀνάστατον
τὴν κεντρικὴν ἔκείνην ἀγοράν.

Αλλὰ δὲν είναι τεῦτο τὸ μόνον πταῖσμα τῆς ἐνταῦθα εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἔνεκα τοῦ ὅποιου θεωροῦμεν αὐτὴν ὑπεύθυνον τοῦ τελευταίου ἀνδραγαθήματος τοῦ Σακαρέλου¹ δὲν εἴμεθα συνήθως πολὺ ἀπαιτητικοὶ ἐάν τῆς Βίσαγγελίας² δὲν ἀξιοῦμεν ἀπ' αὐτῆς τὴν δίωξιν τῶν ἐγκλημάτων ἐξ θύλακος πρωτοβουλίες καὶ δόπταν ἀκόμητη ἔξεγειρηται ἐξ αὐτῶν ἡ κοινὴ περιέργεια καὶ σκανδαλίζεται ἡ κοινὴ συνείδησις, ἡ εἰσιν ἐξ ἔκεινων ἀτιναδιώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος. Τὴν ἐπαχοήν εἰς τοιαύτας λεπτολόγους διατάξεις τῶν νόμων δὲν ἀξιοῦμεν παρ' ἀρχῶν πολυασχόλων καὶ περὶ πολλῶν ἀλλων ἔγαντων νὰ τορβάσωται.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δύως ἡ καθ' οὐ η̄ ἐπίθεσις
σις Ἀνδρὸς Ἀθανασίου λογίας κατάγγειλε τὴν πρᾶξην
πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα τῶν πληρμελειοδικῶν, διὸ ἐγκλήσεώς του συνταχθεῖσῆς ὑπὸ^{τοῦ}
καλλίστου δικηγόρου^{τοῦ} λέγομεν δὲ τοῦτο διὰ νὰ
μὴ μεινῇ ἡ ὑπόνοια διὰ ἡ πρᾶξις δὲν ἔχαρακτη-
ρίσθη προστηκόντως διὰ τῆς ἐγκλήσεως καὶ δὲν
ἐχορηγήθη ὁ μίσος αὐτῆς σαφῶς καὶ ωρισμένως.
Ἐχομεν υπὸ δψὺν τὴν μήνυσιν τοῦ Ἀθανασίου λογίου,
ἥτις σὺν τοῖς ἄλλοις κατονομάζει καὶ τοὺς αὐτό-
πιτας μάρτυρας τῆς καταγγελλούντος πρᾶξεως.

‘Η μήνυσις αὕτη ὡς εί λατήγγελε πρᾶξιν ἔκ τῶν ἐλαχίστων ἔμεινε, κατὰ τὴν φράσιν τῶν γραφείων, ἀνενέργητος, εἰς μάτην δ’ ἐπεξίμενην ἐπὶ πολὺ ὁ μηνυτής να κληθῆ ὅπως καταβέσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ τὴν μαρτυρίαν του, η μάθη δτα ἀπηγγέλθη κατηγορία κατὰ τοῦ δράστου, η δτα τούλαχιστον ἐκλήθη οὗτος ἀπλῶς ἐνώπιον δικαιστικῆς τινὸς ἀρχῆς ν’ ἀπολογηθῆ. ‘Η παθών προσήρχετο τακτικῶς, κατὰ παραγγελίαν τοῦ δικηγόρου του, εἰς τὴν εἰσαγγελίαν ζητῶν τὴν ἐνέργειαν τῆς μηνύσεως του’ τούτῳ διηκρεπεν μηναδόλοκλήρους, καθ’ οὓς δι καταγγελθεῖς πηριεφέρεται ἀνενόχλητος πάντη καὶ ἔτοκολούθεις ἀπειλῶν καὶ διώκων τὸν μηνυτήν, ἐνῷ η δικαιοσύνη ἐκάθευδεν ἐκάθευδεν ἥλιθίως.

Μετὰ ἐπανειλημένας παρουσιάσεις εἰς τὸ εἶ
σαγγελικὸν γραφεῖον καὶ παρενοχλήσεις τοῦ προ-
σωπικοῦ του ἐκ μέρους τοῦ παθόντος Ἀθανασίου
πούλου, μίαν ἡμέραν τέλος πάντων δ. κ. εἰσαγγε-
λεὺς ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι ἡ μήνυσίς του ἀπε-
στάλη πρὸς διενέργειαν τῶν ἀνακρίσεων εἰς ἔνα
τῶν ἐνταῦθα εἰρηνοδικῶν καὶ προετράπη παρ' αὐτῷ
τοῦ διπιᾶς μεταβῆται παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῳ ἵνα ἔξει
τασθῇ. Οὐ Ἀθανασόπουλος καίτοι ἀπρόσκλητος
προσέρχεται εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, διτις τὸ πρῶ-
τον ἀγνοεῖ ἐάν τικαν εἰς χεῖρας του τοικύνη-
νπόθειν, δισανασχετῶν δὲ κατόπιν τὸν ἀποπέμψη-
πει, ἐπιφρατίζων αὐτὸν συνάμα νὰ εἴπῃ εἰς τὸ
εἰσαγγελέα ὅτι κακῶς κάμενι νὰ ἀποστέλλῃ
παρομοίαν ἔργασιν εἰς αὐτὸν, διτις εἶναι θεβα-

ρυμένος μὲ τόσα ἀλλα καθηκοντα κτλ. και τέλος
ὅτι δὲν εύκαιρει νὰ τὸν ἔχετάσῃ.

‘Ο ‘Αθανασόπουλος ἀρχῆς ζει τέλος νὰ πειθητεῖ
ὅτι δὲ αὐτὸν δικαιοισύνη δὲν ὑπάρχει, ἢ ὅτι τὸ
νὰ πυροβολῇ τις ἐσκεμμένως καὶ ἐκ προρελέτης
κατὰ τοῦ δόμοιου του δὲ διπλου πλήρους πυρίτη-
δος καὶ σφαῖρῶν δὲν εἶναι οὔτε καν πταῖσμα.
Περὶ τούτου δὲ εἰχε πεισθεῖ περισσότερον δὲ δρά-
στης Σακαρέλος Βλέπων ἔχυτὸν ἀνενόχλητον καὶ
οὐδὲ καν καταζήτουμενον. ‘Δλλ’ δὲ ‘Αθανασόπου-
λος θέλει νὰ δοκιμάσῃ τὴν εἰσαγγελικὴν ἀνα-
γησίαν μέχρι τῆς κορυφῆς διὰ τοῦτο δὲ ιδιαι-
τέρας ἀναφορᾶς του ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1883 πρὸς
τὸν. Βίσαγγελέα τῶν ἐν Πλάτραις Ἐφετῶν, ἐκ-
θέτει τὰ συμβαίνοντα αὐτῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου,
παραπονεῖται διὰ τὴν τύχην τῆς μηνύσεως του,
καταδεικνύει τὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως δικαιοισύνης
δρώσης κοινωνικὰ κακά, ως καὶ τὸ ἀτοπον. τοῦ
ν’ ἀποσταλῆ ἡ μηνύσις του, ἀναφερομένη εἰς ἔγ-
κλημα ἐκ τῶν μεγίστων, πρὸς αεραιτέρῳ ἐνίργειαν,
εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ἐνῷ ὑπάρχωσι παρ’ ἥμιν καὶ
μισθοδοτοῦνται τόσοι εἰδικοὶ ἀνακρεταὶ καὶ τέλος
δὲ ὄθρωπος λέγει ὅτι διεκτρέχει κίνδυνον ἡ ζωή
του, ἐκ τοῦ καταγγελθέντος ὅστις ἀπομαρτυρεῖται
ἐπικίνδυνος, ζητεῖ δὲ παρὰ τοῦ ἀνωτέρου ἐπόπτου
τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμέ-
νου δικαστικὴν ἐνέργειαν, ἦτις δὲ αὐτὸν ἀπέβη
κωφὴ καὶ ἀνάλγητος.

Διστυχῶς μήτε καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη τοῦ Ἀθα-
νασιούλου, μ' ὅλον ὅτι συντεταγμένη μετά παρ-
ρησίας καὶ τίνος πικρίχς περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν
παραπόνων του, ἔσγειν ἀποτέλεσμά τι θὲ λόγιτεκήν
τινα δύναμιν, ἵνα κινήσῃ κατά θεοντά βῆμα τὴν ὑπώ-
τουσαν δικαστικὴν ἀρχὴν. Μέχρι σήμερον, οὐ μᾶλ-
λον μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς τετάρτης πρὸς τὴν
πέμπτην ἴσταμένου μηνὸς, καθ' θινὸν δὲ Σακαρέλος
ἀπέκτεινε τὸν ἀστυνομικὸν κλητῆρα Κόγκαν, οὐ-
δὲν ἐνηργήθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου μήτε δὲ Ἀ-
Θανασιόπουλος ἐκλήθη νὰ ἔξετασθῇ, μήτε ἐκ τῶν
ὑποδειχθέντων μαρτυρῶν τις, μήτε δὲ Σακαρέλος
ἡνοχλήθη τὸ παράπαν, ἔστω καὶ δι' ἀπλῆς κλή-
σεως, οὗτε ἔκτηθη ἡ μήνυσις ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ
Εἰρηνοδίκου καὶ ἐκ τῆς μακαρίτας κοινώδους ἡρε-
μένης της ἀποφασίας τοῦ ἀρχοντοῦ τοῦ πόλεων.

μίας της, όπου μέχρι σήμερον ίσως αναπαυεται.
Αποτεινόμενοι πρὸς λογικούς ἀνθρώπους εἶναι
ἀνάγκη νὰ ἔχηγησωμεν ἡμεῖς τὸ ἀμβοτα ἀποτελέ-
σματα τῶν ὡς ἀνώ ἐκτεθεντῶν, ὡν τὴν ἀλήθειαν
καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἀναλαμβάνομεν ἀπέναντι οἷον
δῆποτε; Εἰναι ἀνάγκη καν νὰ εἴπωμεν δτι ἔχει
δ Σακαρέλος μετὰ τὴν κετὰ τοῦ Ἀθανασοπούλου
φουκήν ἀπόπειραν, εἴτε συνελαμβάνετο, εἴτε ἐ-
διώκετο, εἴτε ἀπλῶς ἥγοχλειτο κατὰ τινα τρό-
πον ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, δτι δὲν θέτειν ἐ-
πιτελέσει τὸν φόνον τοῦ ἀλητῆρος; Δὲν ἐδίδαξεν
αὐτὸν ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχή, διὰ τῆς ἀδιαφορίας
της, δτι μηδὲν ἐστὶν ἡ ζωὴ τοῦ δμοίου του, καὶ
δὲν τὸν ἔξωθησεν εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ νέου ἐγ-
κλήματος; ‘Ο Σακαρέλος καθ’ ἡμᾶς εἰναι ηττου
ἔνοχος τοῦ φόνου τοῦ ἀλητῆρος, ἢ ἡ εἰσαγγελικὴ
ἀρχὴ καὶ ἀντὶ σήμερον νὰ διώκηται καὶ νὰ ζητεῖ-
ται ἡ τιμωρία ἐκείνου, δικαιοτέρον καὶ λογικών

τερεον ἔργων, ἥθελον εἰςθαι ή διώξεις ταύτης καὶ τῶν ἐκπρεσωπούμεντων αὐτὴν προσώπων. 'Ο Σα-καρέλως γίνεται ἔνοχος πράξεως συνεπαγόμενης τὴν προφυλάκειν' ή εἰσαγγελική ἀρχὴ οὐ μόνον λαμβένει γνῶσιν αὐτῆς διὰ τοῦ νομίμου μέσου τῆς μηνύσεως, ἀλλὰ καὶ δι' ἀλλεπαλλήλων πα-ραγγέσσων καὶ ἀναφρέσκων ἱκετεύεται· νὰ κινθῇ, ἀφ' ἐνδὲ ίνα ἱκενοποιηθῇ ὁ νόμος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐμποιηθῇ εἰς τὸν κατηγορούμενον ὁ φόρος τῆς τι-μωρίας, ή ή ἰδέα ὅτι ἔγένετο ἔνοχος ἀξιοποίουν πράξεως καὶ ή συναίσθησις αὕτη ἀναγκαῖσθη αὐ-τὸν εἰς τὴν κατωθέρειαν τοῦ ἔγκληματος ἀφο-πλίσης δὲ τὴν θρασύτητά του. 'Η εἰσαγγελική ἀρχὴ οὐδὲν ἔπιαξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκ τῶν καθη-κόντων της' εἶναι διθεν ἀπορούν ἐὰν δὲ Σακαρέλος ἐ-ξηκολούθησε τὴν ἐδόν εἰς θην οὐδὲν ἐτέθη ἐμπόδιον;

Ιδού διατέλεσε ἡ ἀρχὴ εἰπομένων ὅτι ὑπεύθυνος ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ κλητῆρος Κόργκα ἐστίν ἡ ἐνταῦθα εἰσαγγελική ἀρχὴ, ἀπὸ τοῦ ἀντούτου μέχρι τοῦ κατωτέρου αὐτῆς ὁργάνου, φρονοῦμεν δὲ ὅτι δὲν παραβιαζόμεν τὴν λογικὴν ἐὰν εἰπωμένην ἥδη ὅτι ἀντεῖ τοῦ Σακαρέλου, σήμερον ἔπειτε νὰ διώκωνται οἱ κ. κ. Βίσαγγελεῖς, οἵτινες ἐγένοντο οἱ φονεῖς τοῦ ἀντεύοντος κλητῆρος Κόργκα.

‘Πλογική αύτη, τάσσον ἀπλὴ καὶ σύνεπής, θὰ λογισθῇ ἵσως παρά τινων παφάδοξος, ἀλλ’ εἰς τοὺς ἐπισκοπούντας τὰ πράγματα ἔξι ἀνωτέρας περιωρῆς καὶ ἔξετάζοντας τὴν ἀνέλιξιν τῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἀλληλουχίαν τῶν αἰτιατῶν καὶ τῶν αἰτίων, δὲν εἶναι τάσσον ἐκκεντρική. Παρ’ ἡμῖν ὅπου τὰ ἐγκλήματα ὑπερπλεόνασσαν καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπώλεσε τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν, τὰ αἰτια τῆς ἐγκληματικῆς τάσεως δέον νὰ ἀναζητῶνται ἐπιμόνως καὶ νὰ καυτηριάζωνται ἀμειλίκτως· οὐδεὶς δὲ ἀρνεῖται πλέον διὰ εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐγκλημάτων παρ’ ἡμῖν συνετέλεσε κατὰ τὸ πλείστον ἡ μὴ ἔγκαιρος, ἀποτελεσματικὴ καὶ αὐτοτρά δίωξις καὶ τιμωρία αὐτῶν. Τούτῳ πρέπει νὰ τὰ κατανοήσωμεν πάντες καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου οἱ ἐντεταλμένοι τὴν δίωξιν τῶν ἀξιοποίην πρᾶξειν: φρονοῦμεν δὲ διὰ καὶ νομοθετικῶς πρέπει νὰ ζητηθῶσι παρὰ τούτων πλειότεραι ἔγγυήσεις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων, διότι αἱ ὑπάρχουσαι δὲν ἔξασφαλίζουσιν ἀπογράψωντας τὴν κοινωνίαν κατὰ τῆς ἀδιαφορίας των καὶ τῆς φυγοπονίας των. Τελευτῶντες ἐπαναλαμβάνομεν διὰ ἐάν δὲ Σακαρέλος ἐδιώκετο ἔγκαιρως καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τῷ κατὰ τοῦ Αθηνασιούλου φονικῇ ἀποκείρα υπὸ τῆς ἐνταῦθα εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, δὲν θελεν ἀποκτείνειν τὸν ἀτυχῆ κλητῆρα Κόργκαν, διὰ τις συγεπῶς ἐγένετο θῦμα τῆς εἰσαγγελικῆς ῥάστωντος, διὰ νὰ μὴ εἰπωμέν τι πλέον, αὔτη δ’ ἐγένετο παρατίσιος καὶ ἀπορραντισθῆ μία οἰκογένεια, νὰ κηλιδωθῇ ἡ ὑπόληψις τοῦ τόπου, νὰ προσβληθῇ ἡ κοινωνία εἰς τὰ καίρια. Δι’ ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπάρχει τιμωρία καὶ ποινή! ’

Αποδεῖχντι δι' ἀτελουστάτου παραδείγματος
ὅτι ὁ ὑποταγθάγων τοῦ νέου δασμολογίου σκοπὸς
εἶναι ταμειατικός (ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ὀμպειτικός·
πρὸς τούτο ἀνάγν. καὶ νέου Νόμου ἄρθρ. 10 καὶ
δασμὸλ. Γεωργικὰ ἐργαλεῖα), καὶ οὐδόλως προ-
στατευτικὸς ὑπὲρ τῆς κατωτέρως τάξεως, ἃς μοι
ἐπιτραπῇ ήδη νῦν ἔξετάσω διὰ βραχέων ἔπερον
εἰδος, οὗτινος τὴν εἰσαγωγὴν ἀπηγγέλειν ή Κυ-
βερνητικ., ἀναλαβοῦσα ἐμπορικῷ τῷ τρόπῳ αὐτὴν
τὸ μονοπώλιον του· τὸ εἰδὸς τοῦτο εἶναι τὰ ἀντί-
γραφα ἐπιστολῶν, ἀτινα κοινῶν γνωρίζομεν μὲν τὴν
Ιταλ. ὅνυμασίαν των Σορίε. Κατὰ τὸ νέον δασμο-
λόγιον τὰ βιβλία ταῦτα θὰ πωλῶνται τοῦ λοιποῦ
ὕπα μόνης τῆς Κυβερνήσεως ὡς βιβλία σιγαροχάρτ-
του ὑπολογίζω λοιπὸν ὅτι οἱ τραπεζῖται, μεγαλέμ-
ποροι καὶ λοιποὶ τοιοῦτοι θὰ πληρόνωσιν εἰς τοιαῦτα
βιβλία τῶν 600 δραχ. κατ' ἕτος. Ταύτην λοιπόν
του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ, πρὸς δὲ ὑπέδειξε τὸ ληξιακὸν τοιού-
του νόμου, μοι ἀπεκρίθη ἀποτόμως· «καὶ τί μᾶς
μέλει ἡμῖν;; ἀντιτρέψετε τοὺς λοιποὺς τὰ νοάμ-

μακάρισσας διὰ τῆς χειρός, οὗτος ἐπέψυνε πρὸ τοῦ ἀφεύρετη ἡ μελάνη καὶ τὸ θιβλίων τῆς ἀντιγραφῆς.¹ Τούτο εἶναι χαρακτηριστικότατον οὐ μόνον ἐσφραγέντης πρίσεως, ἀλλὰ καὶ σροῦσας; Ἐχθρότητος κατέτη τοῦ ἐμπορίου, τοῦ τεφρούτος τοσούτους καθηπτικές. «Εἰ ἔφευρέτης τῶν θιβλίων τούτων θεωρεῖται, καὶ δικαίως εἰ; τῶν μεγαλειών τέρων εὔεγετεύων τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ τοῦτο ἀναθέματος καὶ στιγματισμοῦ θίγοις ἐστιν ὁ πάλληλος ἔκεινος, διτις, ἐν τῇ Κορφώδει ἡμαθεά του, εὐλογογένειος καὶ θεῖη τόσου δεινὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν αὐτῶν. Ήδη παραλειπον τὴν μεγάλην, θίγοντα εὐθύνην ἡ ἀντιπολιτευσίς, ητίς ἥδυνατο νὰ περάσωλύσῃ τὴν ἐπιφύρισιν τοῦ δασμολογίου, θοήθη ἔχοντα αὐτὸν τούτον τὸν Προθυπουργὸν, διμολεγήσαντα, μετὰ εἰλικρινέας τῆς συνήθους αὐτῷ, οἵτινες τὴν παραιτηκάν ἀντίρρησιν θ' ἀνέβαλλε τὴν ἐπιφύρισιν, δύο ἔχω μεγάλας ἀπορίας πρῶτον μὲν, πῶς μεταξὺ 125 καὶ 126 Βουλευτῶν φυρισάντων τὸ δασμολόγιον, δὲν εὑρέθη εἰ; καὶ μόνον ἐμπορίος; Ή ἐπὶ τέλους φρόνιμος καὶ πρακτικὸς ἀνὴρ, ἵνα ρίζη φωτῆν καὶ τοιαύτης ξερούσιος καὶ κακοθούλου δικτάξεις δεύτερον δὲ, πῶς εὐθὺς ὡς ἐγένετο γνωστὸν τὸ δασμολόγιον, οἷς ἐν ταῖς ἐμπορ. τοῦ Κράτους πόλεις Σύλλογοι καὶ τὰ ἐπικελητήρια δὲν ἀπηρθύναν θρονταρίεις παραστάσεις πρὸς τὴν Κυβερνησιν, ητίς θεοῖς θ' ἀνεγνώριζεν διτι τὸ θιβλίων τούτο εἴναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἐμπορίου, καὶ θ' ἀνέστειλε τὸ κακόν. Εν τούτοις, ἐκ τῶν παρεληλυθότων κρίνων, δὲν ἀμφιβάλλω διτι, τότε μόνον θά ἔξεγεθθώμεν, διταν οἱ ἀνθρώποι τῆς ἔξουσίας ἀρχιστοι νὰ εἰσορμῶσιν εἰς τὰ καταστήματα πρὸς ἑξετασιν τῶν θιβλίων, ἀνατρέποντες τὰ πάντα, καταπατοῦντες τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, καὶ πάντοθεν προκλοῦντες ταραχὴν, ἀγανάκτησιν καὶ κατάρας! Ή ἀλήθεια εἴναι διτι ὁ κόσμος δὲν ἔνοησεν ἀκούητα καὶ τὰ θιβλία την Βαρπανελαΐδην διὰ τοῦ γιανδασμολογίου² μετ' οὐ πολὺ δύως θά λάβῃ πειραν τοῦ μεγέθους τοῦ κακοῦ, οὕπερ ἡ ἀντιπολιτευσίς ἐγένετο πρᾶξηνος εἰς τὸ ἔθνος διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου ἀκαλέου ἀποχωρήσεως της· ἡ δὲ Κυβερνησις, ἀφ' ἑτέρου, θά πεισθῇ διτι ἀποδείξεων διτι, τὰ τελωνειακά θάρη μειοῦσι, δὲν αὐξάνουσι τὰς προσδόσους· θά ητο χιλιάκις προτιμοτέρα ἡ περιατέρω αὐξῆσις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου, ἀφινομένων δύως τῶν ἀνθρώπων ἐλευθέρων νὰ ἐνασκῶσι τὰ ἔργα των, καὶ ἐλαττουμένων τῶν τελωνειακῶν δασμῶν κατὰ τὰ 3 καὶ 4/5 καὶ διχι δῆται διὰ τὸ μέγιστον τὰ πράγματα, ἀπεινά, εἰμι καὶ θεοῖς διτι, ἐσέτος θά φθάσωσιν εἰς τὸ ἀπροχώρητον· ἡ κακὴ ἔκθεσις τῆς περισυνῆς ἐσοδείας τῶν σταριδίων καὶ τῶν γεννημάτων, ἔτι δὲ ἡ ἀναστάτωσις τῆς χρηματιστικῆς ἀγορᾶς, καὶ ἡ ἐκτῶν γνωστῶν ἀφορμῶν ἀχρηματία, σπουδαίως ἐμείωσαν τὴν εἰσαγωγὴν, ητίς ἔτι μᾶλλον θά πειρισθῇ ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τραγελαφικοῦ δασμολογίου, συνταχθέτος λίσαν ἀστόχος καὶ ἐπιπολαίως διπδυπαλικήλων διλως ἀμαθῶν καὶ ἀπειρως ἔχόντων τοῦ ἐμπορίου³ τοιούτοτρόπως, ἐλαττομένων τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, θά ἔχωμεν μέγα ἐλλειψμα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Οἱ ἐν τοῖς γραφείοις καὶ μελετητηρίοις τῶν δημοσιεύσιν μας συντασσόμενοι λογοχιασμοὶ δὲν δύνανται, διὰ πολοὺς λόγους νὰ ἔχωσι τὴν ἀκρίβειαν καὶ αὐθεντικότητα τῶν λογαριασμῶν, εἰτινες καταστρώνυνται ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς καὶ βιομηχανικοῖς καταστήμασι.... Ήμεῖς οἱ μπακάλιδες, διπως ἀλλοτε περιφρονητικῶς ὠνόμασί τοὺς ἐμπόρους ἀμαθής καὶ κοῦφος δημοφρής τῶν Στρατιωτικῶν, μεταξὺ ἀλλων, μίκην τὴν σπουδαιοτάτην εὐρίσκομεν διεξόδον ἐκ τοῦ φοβεροῦ λαβυρίνθου εἰς διν ἐνεπέσχαμεν. Ἀφ' οὐ εὐρισκόμεθα εἰς τὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας, της γρειάζεται 20 ἐκρητομυρίων δεκάπην κατ' ἔτος εἰς τὸν στρατὸν; τὶ χρειάζονται τόσα φουσάτα; τὶ χρειάζεται ἡ μελετωμένη σύγκλησις τῶν ἐσθίδων; Πάντας οι Στεκτ. Νόμις μείνα ἀγορὸς ἐπὶ

Ἐν μόνον ἔτοις, οὐ μόνον τὸ ἐπὶ 15, ἑκατοῦ. Ἐλλειμμα καλύπτεται, ἀλλὰ καὶ ἔτερα 30 ἑκατ. Θὰ κερδήσῃ τὸ ἔθυος ἐκ τῆς ἐργασίας 25,000 ρωματέων νέων. Πάρασκευαζόμενά πρὸς πόλεμον κατὰ ξηρὰν δαπανώντες τῶν 167ρῶν καὶ ἡμῶν, καὶ τῶν τέκνων μας, ἐν ᾧ ἀπαντες πλέον ἐκ παῖδων γινώσκομεν ὅτι, ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὑπῆρξε ναυτικὴ κατ' ἔξοχήν, καὶ οὐχὶ χερσαία, ὥστε ἐκεῖ ἔπειπε νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν μας, ἀναλόγως τῶν μικρῶν πόρων μας, μάλιστα ὃς ἀφ' οὗ, ἐκ τόσων ἀποτυχουσῶν ἐπαναστάσεων μας καὶ τῶν τελευταίων γεγονότων ἐπεισθημεν ὅτι, οὐχὶ δι' ἀγώνων, ἀλλὰ δι' ἐμφρονος πολιτικῆς ἀπεκτήσαμεν ὅσα ἐσχάτως ἐλάθομεν. Φανταζόματε ἡλίκον θόρυβον αἱ σκέψεις μου αὗται δύνανται νὰ παραγάγωσι παρὰ μεγαλεπιβόλους, ἀλλ' ἀμαθέσιν ἀνθρώπους, φερομένους ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, καὶ ἀγνοοῦσιν ὅτι ἀνευ τῆς τακτοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἀφθίνου παραγωγῆς οὔτε ἀτομον, οὔτε οἶκος, οὔτε πολιτεῖα προκόπτει· λοιπὸν ἀντὶ ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν ὑπὸ τῆς φύσεως ὑπαγορευσμένην ὁδὸν τῆς ἐργασίας, τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς οἰκονομίας, ἡμεῖς τρεπόμεθα εἰς τὰ ἔτοιμα δηλ. τοὺς φόρους, οἵτινες στειρεύουσιν διεθρίως τὴν παραγωγὴν, καὶ εἰς τὰ δάνεια, ἀτινα εὐκόλως μὲν πραγματοποιοῦνται, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πληροῦνται μὲν δάκρυα....

Περατῶν τὴν προσωπαγ μου μετὰ ψυχικοῦ ἀλ-
γούς κάγω ἐρωτῶ:

«Ποῦ είνε ὁ φρόνιμος ἐκεῖρος οἰκουμένης καὶ πρακτικὸς πολιτικὸς τῆς Ἑλλάδος, δοτις θελεῖ μας οώη ἀπὸ τῶν κρημνῶν, καθ' ὃν ἀκατασχέτως φερόμεθα;

Ἐν Πειραιᾳ 13 Ιουνίου 1884.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατ' αὐτὰς διεξάγονται ἐνταῦθα συζήδην ταυτοχρόνως αἱ ἑτήσιοι ἔξετάσεις τῶν δημοσίων καὶ ἰδιοσυντηρήτων ἐκπαιδευτηρίων ἀρρένων τε καὶ θηλέων, παρ' ἡμῖν δὲ ὑπάρχουσι τόσα τοιχύτα ἱδρύματα, ὡστε δὲν δυνάμεθα ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς ὅλας τὰς προσκλήσεις, οὐδὲ νὰ παρακολουθήσωμεν ἐνδεικάστου αὐτῶν τὰς ἔξετάσεις, ἐν αἷς δοκιμάζεται καὶ τῶν μαθητῶν ἡ ἐπίδοσις καὶ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν ἡ φιλοπονία καὶ ἡ ἐπιμέλεια. Ἀλλως τε οἱ διευθύνοντες παρ' ἡμῖν τὰ τε δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ παιδευτήρια, εἰσὶν ἀνδρες ἐκ παλαιοῦ γνωστοῦ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ καθῆκον ἀφροσιώσει καὶ ἐκ τῶν καρπῶν τῆς εὐσυνειδήτου διδασκαλίας των, ὥστε δὲν πρόκειται νὰ κριθῶσι τὸ πρῶτον ἥβη, διὰ νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ πάρασταθῶμεν εἰς τὰς ἔξετάσεις τῶν μαθητῶν των, ἵνα ἐπαινέσωμεν τὸν ζῆλον των καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μόχθων των. Ἐν τούτοις μετὰ πολλῶν ἐπανων διεβιβάσθησαν ἡμῖν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἔξετάσεων τοῦ πρώτου ἐνταῦθα δημοσίου Ἑλληνικοῦ Σχολείου, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Π. Δημητρίαδου, ὁμοίως τῶν ἰδιοσυντηρήτων ἐκπαιδευτηρίων τῶν κ.κ. Κατσιροπούλου καὶ Κωνσταντινοπούλου καὶ τοῦ ἀλληλοδιδακτοῦ κοῦ τοῦ κ. Δ. Παπακωνσταντινίδου. Περὶ τῶν ἔξετάσεων τῶν δημοσίων ἐνταῦθα Γυμνασίων, θὰ γράψῃ ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτη εἰδίκες περὶ τὰ τοιαῦτα συμπολίτης, περὶ δὲ τῶν ἔξετάσεων τοῦ παρθεναγωγείου τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σπηλιωτοπούλου, δυνάμεθα ἐξ ἴδιας ἀντιτελήψεως νὰ εἴπωμεν διεταῖς ὑπῆρξαν ἀληθῶς ἐπιτυχεῖς καὶ ἐδικαιώσαν μίαν φοράν εἰσέτι τὴν ὑπόληψιν ἢν δὲ τόπος τρέψει διὰ τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο. Ἡθέλαμεν ἐν τούτοις πράξει ἀδίκημα, ἐὰν δὲν ἡθέλαμεν ἐπακούσει εἰς τὴν παράκλησιν πολλῶν γονέων, παρευρεθέντων εἰς τὰς ἔξετάσεις τοῦ παρθεναγωγείου τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σπηλιωτοπούλου, τοῦ νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν ἰδιαιτέρων ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, τὴν ἐν τῷ παρθεναγωγεῖῳ τούτῳ ἐπιτυγχῆ διδα-

οκαλίαν τοῦ ἐλληνοβίδεσπανάλου καὶ Δροσόβουλου,
ἥτις τῇ ἀληθείᾳ ἐπέσυρε τὸν γενικὸν ἔπαινον καὶ
τὴν καίνην ἐπίδοξημασταν. Τοῦτο πράττουμεν εὐχα-
ρίστως σήμερον, καθ' ὃσαν ὁ κ. Ἀποστόλου μετά-
της αὐτῆς ἐπιτυχίας διδάσκει καὶ ἐν τῷ δικρο-
σίῳ σχολείῳ παρ' ᾧ διατελεῖ διωρισμένος, οἱ δὲ
μαθηταὶ αὐτοῦ διέπρεψαν πάντοτε καὶ ἐμαρτύρη-
σαν περὶ τῆς ἴκανότητος καὶ τῆς φιλοπονίας τοῦ.

— 'Η ὑπόθεσις τοῦ λιμένος Πατρῶν διαιτεῖται
ἢτι μέχρι σήμερον ἐκκεφεμῆς, οὐδὲ γνωρίζει πλέον
τὸ κοινὸν διαιτὴν ἡ παρατεταμένη αὕτη ἐκκεφεμό-
της' λέγεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ διορισθεῖσα πρᾶ πε-
νος ἐκ δύο Γάλλων καὶ ἑνὸς "Ἐλληνος μηχανικοῦ
Ἐπιτροπείας, πρὸς ἔξετασιν τοῦ τετελεσμένου ἔρ-
γου καὶ τῶν τεχνικῶν λόγων οὓς προβάλλει ὁ ἔρ-
γολάθεος εἰς τροποποίησιν τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ
τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς συμβάσεως, ὑπέβαλε τὴν
περὶ τούτων ἐκθεσίν της εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουρ-
γεῖον. 'Ἡ ἐκθεσίς αὕτη δὲν διεβιβάσθη ἀκόμη εἰς
τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἐπιτροπείαν, ὥστε
οὐδὲν θετικὸν δυνάμεθα ν' ἀνακοινώσωμεν περὶ τοῦ
περιεχουμένου της εἰς τοὺς ἀνυπομονούντας ἐκ τῶν
ἡμετέρων συμπλοτῶν. Λέγεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ
ἄνω ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπεία διὰ τῆς ἐκθέσεως
της χαρακτηρίζει τὸ ἔδαφος τοῦ ἡμετέρου λιμέ-
νος ὡς λίαν ἐλαττωματικὸν, καὶ ὅτι μέχρι τινὸς
ἀναγνωρίζει τὸ ἔσφαλμένον τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ
κ. Πατσχάλ, ὃσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῶν πετρωμά-
των καὶ ὅτι τέλος ἀναγνωρίζει ἐν πολλοῖς τὸ εὔ-
λογον τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἔργολάθου κ. Μανιάκ.
Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκθέσεως θὰ δυνηθῇ τὸ
κοινὸν νὰ ἐκφράσῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ
νὰ εἰκάσῃ περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς διακοπῆς τοῦ
λιμενικοῦ ἔργου.

— Τέλος πάντων θὰ δυνηθῶμεν νὰ περιπατήσωμεν κατά τὸ Θερός τοῦτο ἐπὶ τοῦ νυκτερινοῦ περιπάτου· τῆς ἡμετέρας προκυμαίας, διστις διὰ τὴν ἐνετῶσαν καταστάσιν τοῦ ἐδάφους του, ἐγένετο ἀπροσπέλαστος. Ή ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπεῖαι, ἀναγνωρίσασα ἐπὶ τέλει τὰ εὔλογα παράπονα τοῦ κοινοῦ, ἐπὶ τῇ ἀθλίᾳ καταστάσει τῆς προκυμαίας, παρήγγελε τὴν κανονικὴν ἐπίστρωσιν αὐτῆς, ἀνέθετο δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου εἰς τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ ἐκ τῆς Μακαλικῆς ἀποστολῆς μηχανικοῦ κ. Οὐτέν, διστις Εεβαλίως θ' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς φιλοκάθλους ἀπαιτήσεις τῶν παρ' ἡμῖν περιπατητικῶν.

— Ολίγιστοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν συμμερίζονται τὰς περὶ τοῦ κ. Σ. Ζορμπᾶ, Νομάρχου παρ' ἡμῖν γνώμας τοῦ Συναδέλφου εἰς τὴν πρόσωπον αὐτοῦ φύλλον, μετὰ πολλῆς τῇ ἀληθείᾳ εὐκολίκες διότι ἀντίκεινται ἐκ διαιρέτρου εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀνωτέρου τούτου ὑπαλλήλου γνώμην τῆς μερίδος ἐκείνης τοῦ τόπου, οἵτις γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ πάντα ὑπάλληλον ἐκ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἔργων του, καὶ οἵτις τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως τῆς δὲν λαμβάνει συνήθως ἐξ ἐντυπώσεων δυσμενῶν, προερχομένων ἐξ ἄλλων λόγων, ή τῶν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος.¹ Ο κ. Ζορμπᾶς γενικῶς τιμᾶται ἐνταῦθα ὡς ὑπάλληλος ἀκέραιος καὶ τιμιώτατος, λογίζεται δὲ εὐλόγως ἀνήρ πέρισκεμένος, καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ὑπαλήψεως τοῦ κοινοῦ τίτλους του τούτους ἐκτήσατο διὰ πολιτείας παρ' ἡμῖν ἐν πᾶσιν ἀξίας ἐπαίνῳ, ώστε νὰ ἔχῃ χρείαν ἀπολογίας κατὰ μορφῶν αἰωνιόποτε. Γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ κόνδυν τοὺς λόγους οὗτινες ἐπροκάλεσαν τὴν κατὰ τοῦ κ. Νομάρχου ἐπίθεσιν τῆς συναδέλφου ἐφημερίδος, καὶ διὰ οὗτοι ἔγκεινται εἰς τὴν μεταξὺ τῆς Δημοτικῆς καὶ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπελθοῦσαν ἐπ' ἔσχάτων διάστοσιν, ἐπὶ ζητημάτων τινῶν, ἐν μέρει μὲν ὑπηρεσιακῶν, ἐν μέρει δὲ προσωπικῶν ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ κατὰ τοῦ κ. Νομάρχου μομφαὶ, ἐφ' ὅσων δὲν στηρίζονται ἐπὶ ὡρίσμενων αἰτιάσεων καὶ, ῥητῶν καταγγελιῶν, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀξίοι προσοχῆς. Εἰς τὴν μεταξὺ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Διοικητι-

καὶ διαφωνίαν καὶ σύγκρουσιν, ἵσως ὁ κ. Νομάρχης ία εὑρται ἐν τῷ ἀδικῷ, ἀφοῦ ὅμως ἔκφθη
εργόνιμον· νὰ ἔκπληθῇ διὰ τοῦ τύπου εἰς τὴν ὁρ-
θοφρεσύνην τοῦ τόπου ἡ ὑπέθεσις, πρὶν ἢ διὰ τοῦ
τύπου διατυπωθῆσαι κατηγορίαι, ἐπειπεῖ νὰ ἔκ-
τεθῶσιν αἰτιάσεις ρηταὶ καὶ πράξεις ὠρισμέναις
ἄξιαις μορφῇς. "Πλέιστοι τοῦ νὰ πιστεύθωσι κα-
τηγορίαι ἀναπόδεικτοι, κατὰ ὄντερον ὑπαλ-
λήλου μέχρι τοῦδε καλῶς διεξαγαγόντος τὴν
ὑπερεσίαν, ἔστιν ἀν δχι ἄλλο, τουλάχιστον
ὑπερβολικὴ ἀξίωσις. "Πληροτικὴ ἀρχὴ ἀπο-
φασίσασα νὰ φέρῃ εἰς δημοσίαν συζήτησιν τὴν
μεταξὺ των πειθαρχών καὶ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς δια-
φωνίαν, δραστεῖς πρὸν ἢ προθῆ εἰς κατηγορίας,
νὰ προβάλῃ καὶ δεῖξῃ τὰ στειχεῖα αὐτῶν εἰ-
λημμένα ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ κεκυρωμένα
διὰ τῶν πράξεων. "Δλλως πράττουσα κινδυνεύει
νὰ ἐκληφθῇ ὑπεριστῆς καὶ ἀναξία πίστεως" λέ-
γεται ἐντούτοις ὅτι ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει εύ-
λογα τινὰ παράπονα κατὰ τῆς Διοικητικῆς καὶ
ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει ταύτη διετυπώθησαν αἱ κατὰ
τοῦ κ. Νομάρχου κατηγορίαι" ἴσως τοῦτο νὰ ἦναι
ἀληθές, ἀλλ ἐφ' ὅσον δὲν πειθόμεθα πρῶτον περὶ
τοῦ θασίμου τῶν παραπόνων, οὐδὲ περὶ τοῦ θα-
σίμου τῶν κατηγορών δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν.

— Ο κ. Ήρ. Τζούκολης Διευθυντής τοῦ ἐν
Πάτραις ἀερούφωτος, τελέσας τοὺς γάρδους του ἐν
Μιλάνῳ τῆς Ἰταλίας μετὰ τὴν καλλίστης δεσποι-
νίδος Μαγδαλινῆς Πόρτα, ἐπανέκαμψεν ἐνταῦθα
μετὰ τῆς συζύγου του τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην
καὶ ἐγένετο δεκτὸς, μετὰ πολλῶν ἐνδείξεων ἀγά-
πης καὶ ἐκτιμήσεως, παρὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔργοστασίου του καὶ τῶν ἀλλων πολυαριθμων
συμπατριωτῶν του, παρ' οὓς εἶναι τόσον ἀγαπη-
τὸς ὁ φίλος κ. Τζούκολης οὐδὲν ἦτον· καὶ ἐκ
τῶν ἐντοπίων πολλῶν φίλων του ὁ κ. Τζούκολης
πολλὰ ἐδέχθη συγχαρητήρια καὶ πολλὰς εἰλικρι-
νεῖς συνεκόμισεν εὐχάς, εἰς ᾧ ἐνώνει καὶ τὰς ἑ-
αυτοῦ ἴδιαιτέρως ὁ «Φορολογικόνεος,

— 'Ο κ. Πρ. Τζούκολης ἐπαιελθὼν ἐν Πάτραις ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα ἀεριώφωνος.

— Μία ἐκ τῶν καταφανεστέρων ἀσχημιῶν τῆς
ἡμετέρας πόλεως καὶ ἵδια τῶν κειτικωτέρων αὖ-
τῆς μερῶν, εἶναι ἀνάμφιον καὶ αἱ ἀκομψο-
σκιάδες τῶν ἐργαστηρίων καὶ παντοπωλείων αὐ-
τινες σκέπουσι τὰ πεζοδρόμια τῶν ἔδων καὶ ἐμ-
ποδίζουσι τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, διὰ
τῶν ἀτέχνων ὑποστηριγμάτων των. Προεκβολαί
τῶν ἔξωστῶν οἱ τῶν στεγῶν, ποικίλαι τὴν κατα-
σκευὴν, διάφοροι τὸῦ ὄψος καὶ τὴν ἔκτασιν, ἀκόμ-
ψως ἔξαρτώμεναι καὶ ὑποστηρίζόμεναι, προσδιδου-
σιν εἰς τὰς ἡμετέρας ἔδους διφύν τουρκικῶν παζα-
ρίων, ἀσχημίζουσι τὴν εὐθυγραμμίαν των καὶ γί-
νονται ἐμπόδιον εἰς τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἀνθρώ-
πων. Αἱ πλεισταὶ κῶν σκιάδων τούτων ἐκ σανί-
δων, εἰσὶ τόσαι κηλίδες εἰς τὸ σχέδιον τῆς πό-
λεως, καὶ τόσα κατασκευάσματα ἀπαγορευόμενα
ἐκ τῶν νόμων, ὃν ἡ τήσης ἔστιν ἀνατεθειμένη
τῷ κ. Νομομηχανικῷ. Ἀπόροι εἴναι πῶς ἡ ἀ-
σχημία αὕτη ἀφίνεται νὰ ἐπεκτείνηται καθ' ἡ
μέραν πλειότερον, κατὰ παράβασιν ῥητῶν νόμων
καὶ πρὸς θλάβην τῆς συγκοινωνίας. Μόναι αἱ κι-
νηταὶ σκιάδες καὶ αἱ ἔξιν φράσματος εἰσὶν ἐπιτε-
τραμμέναι, καὶ αὗται διόπταν γίνωνται κατὰ προ-
διαγγεγραμμένον σύστημα κατὰ τὸν τρόπον τῆς
ἀναπετάσσεως καὶ συστολῆς, τὸῦ ὄψος κτλ. Ἐφι-
στῶμεν ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Νομο-
μηχανικοῦ, ἐσμὲν δὲ ἔθεσιοι δτι ἡ ἡμετέρα ἀστυ-
νομία παραγγελλομένη περὶ αὐτοῦ, δστις εἴναι
δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀριμόδιος, θέλει καταδα-
φίσει δτα τῶν ἀκόμψων ἐκείνων κατασκευασμά-
των εἰσὶ παρὰ τὸν νόμον ἴδρυμένα πρὸς ἀσχημία-
τῆς πόλεως.

— Κατ' αὐτὰς ἀναμένεται ἐνταῦθα ἵνα ἐπιδείξῃ πρὸς τὸ κοινὸν τὴν τεραστίαν ρώμην του οἱ Παναγῆς Κουταλιανὸς, ὅστις πανταχοῦ ἐπεφημήθη καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ἀθήναις ἐγένετο δεκτὸς μετέθυθοςιασμοῦ.

— 'Απὸ γένες ἐφιμούσιν εἰς τὸν λιμένα ήμδην
δύο τῶν μεγίστων θωρακτῶν τῆς Ἰταλίας, διὰ τὸ μέγισθος αὐτοῦ καὶ πάχος τοῦ θώρακος του «Δουζήλιος» καὶ δὲ οἱ Πρίγκιψι Αμερικαῖοι.»
— Τὰ νυκτερινὰ θεάματα καὶ αἱ δημόσιαι μουσικαὶ συναυλίαι ὀλονένε πολλαπλασιάζονται ἐνταῦθα, μὲν δὲ τὸ χειμερινὸν τοῦ καιροῦ καὶ ἕδια κατὰ τὰς ἑσπέρας, οὐδαμῶς εὔνοει τὰς ἐν ὑπαιθρῷ συναθροίσεις. Δυστυχῶς οὐδὲν τῶν κοινῶν τούτων ἐντευκτηρίων ἔστιν ἄξιον τὸς φιλοκαλίας τῶν κατοίκων, κατά τε τὸ θέαμα η τὸ ἀκρόσημα ὡς καὶ τὴν διασκευὴν τοῦ μέρους τῆς συναθροίσεως. Καὶ ἔκαστην νέοι προκύπτουσιν εἰς τὸ μέσον ἐργαλάδοις τοιούτων ἐπιχειρήσεων, ἀλλ' ἀπαντεῖς περιστρέφονται εἰς τὸν αὐτὸν ἐλαττωματικὸν κύκλον καὶ οὐδεὶς ἀκύρωτος κατενόησεν ὅτι ἐν ἔστιν θεατρίδιον, εἴτε Ἰταλικοῦ μελοδράματος, εἴτε γαλλικῶν κωμῳδιῶν ἥθελεν εὗρει ἀρκετὴν ὑποστήριξιν παρ' ἡμῖν, καὶ ἥθελεν ἐπιτύχει πλειστερον, η ὅλα ὁμοῦ τὰ καχεκτικὰ ἔκεινα συρράματα, ἀτινα δὲν προσελκύουσι πλέον ἐκλεκτὸν κόσμον.

— Μετὰ λύπης μανθάνομεν διτὶ ἡ μεταξὺ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ κ. Δημάρχου προκύψασα ἔρις, συμπαρέσυρε καὶ τὴν ἡμετέραν ἀστυνομίαν, ἥθελαμεν δ' εὐχεῖθη ὅπως ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἐκτιμήσῃ πληρέστερον τὴν ἀξίαν τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας, ἐνθαρρύνῃ δ' αὐτὴν μᾶλλον διὰ τῆς ἐνισχύσεως της, ἢ τὴν ἀπογοητεύσῃ διὰ τῆς παραγνωρήσεως της. Παρὰ τοῦ κ. Ζορμπᾶ ἡμεῖς μόνον ἀγαθὰς ἐμπνεύσεις ἀπεκδεχόμεθα, κατ' οὐδένα δύμως τρόπον θὰ δυνηθῶμεν νὰ πείσωμεν ἑκτοὺς διτὶ διὰ τῆς ταπεινώσεως τῆς ἀστυνομίας, ἢ τοῦ περιορισμοῦ της, ἐπιδιώκεται τὸ ἀγαθὸν διὰ τὸν τόπον. Πολὺ μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ ἔχωμεν καλὴν ἀστυνομίαν, καὶ τοιαύτην τῇ ἀληθείᾳ ἔχομεν, ὃς ἔχομεν καὶ τὴν ἐπιδίδα διτὶ θ' ἀποδῆσυν τῷ χρόνῳ βελτίων πᾶσι δ' ἐλάττωσις τῆς ὑπολήψεως της, προερχομένη μάλιστα ἐξ ἀνωτέρας ἀρχῆς, θὰ μείνωσῃ τὰς ἀσφαλείας τοῦ τόπου, καὶ θὰ ἔξουστερώσῃ ἐν καλὸν τὸ ὄποιον τέλος πάντων ἀπεκτήσαιμεν. ἂμα τῇ γενέσει του. Τὸ ἀπευγόμεθα.

— Μετὰ πολλῆς λύπης ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου Δημητριάδον, πρώφρῳ Νομάρχῳ ἐνταῦθα, ἐπισυμβάντα χθὲς ἐν Λαμίᾳ ἐκ κερκυνοβόλου ἀποπληξίας. Παρ' ἡμῖν πολλοὶ θ' ἀλγήσωσιν ἐπὶ τῇ Θλιβερᾷ ταύτῃ ἀγγελίᾳ, διότι παρὰ πολλοῖς ἐνταῦθα ἦτο ἀγαπητὸς δικαιοσύνης Δημητριάδης διὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ θίους του, παρ' ὅλων δ' ἔξειμήθη κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του, ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος ἀκέραιος, χρηστὸς καὶ νοήμων. Διαβιβάζομεν τῇ σεβαστῷ αὐτοῦ χήρᾳ καὶ τοῖς τέκνοις του, θερμὰ συλλυπητήρια τῆς πόλεως ἡμῶν.

— «Ο ἀρθρογράφος τῶν περὶ τοῦ Νομάρχου κ. Ζορμπᾶ γραφέντων ἐστι τῇ ἐφημερίδι «Ἐπὶ τὰ πρόσωπα ἐπροσδόθη διτὶ εἶναι ἐκ τῶν σφρόδρων προσκεκολλημένων πρόσι τὸ δημοτικὸν ταμεῖον καὶ δικαίως ἐπιθυμεῖ τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Νομάρχου διπομάκρυνσιν. «Πάρχει ὅμως μεγάλη μερὶς ἐνταῦθα ἡτις τὰς ὡς ἑλαττώματα χαρακτηρίζομένας τοῦ Νομάρχου ἰδιώτητας θεωρεῖ πλεονεκτήματα, διότι ἡ μικρολογία καὶ τὸ φιλοτοπτον αὐτοῦ ἀναφέρθηται εἰς τὸ σπουδαιόν τοῦ Δήμου οἰκονομικὸν ζάτημα, ἐφ' οὗ διμόλογουμένως διΝομάρχης ἴδιαζουσαν ἐπέστησε προσοχὴν. «Ἐὰν ἀναμνησθῶμεν διτὶ ἐκ τῶν ἀσώτως ψηφισθέντων διά τὸ ε. ε. ἔξδων τοῦ Δήμου ἐκ δραχ. 1,800, 000 ἀρχήρεσσεν ὑπέρ τὸ ἥμισυ ἑκατομύριον καὶ προσέτι τὸ πρόσφατον ζάτημα τοῦ λαχειοφόρου δανείου, ἡ Δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ν' ἀποδώσωμεν τῷ Νομάρχῃ ἐπαίνους καὶ οὐχὶ ψύγονος.

‘Ο ἐπὶ τῶν Στρατιωτῶν ‘Υπερβολές

Συμφώνως πρός τὰ ἄρθρα 60 τοῦ περὶ στρατολόγιας ΨΙΣ' νόμου τῆς 27 Νοεμβρίου 1878, 24

ΦΟΛΟΡΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

τοῦ πεζού μεταξερθυμέτους τοῦ οὐρανού ΑΔΓ' νόμου τῆς 21 Ιουνίου 1882, 2) τοῦ πεζού θηλαζούσας τοῦ κατά γῆν στρατού διὸ τοῦ ἔτος 1884 ΑΡΟ' νόμου τῆς 31 Μαρτίου ἐνεπιθετούσας, καὶ

Σὺν καὶ εἰ καὶ θεῖ πεζού προπονητεύεται τῶν πεζού στρατολόγων νέμων ΔΡΠΓ' νόμου τῆς 25 Ναυτίου ἐνεστῶτος ἔτους, καλούσας νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον τοῦ νόμου Ἀλατᾶς καὶ Ἡλίδος τῇ πρώτῃ Ιουλίου ἐνεστῶτος ἔτους καὶ κατατεχθῶσιν ἐν τῷ στρατοῦ οἱ ἐπέμενοι ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς ὄρισταις στρατολογικοῖς ἔλεγχοις τῶν δήμων τοῦ νόμου τούτου ὅποιρέων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὡς ἔξι.

NOMOS ΑΧΑΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙ ΟΣ

A') ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

α.) Ἐπὶ διεταρ.

- 1) Ἀθανασίου Ἀργύριος, 2) Μανιάλος ή Σπάλιαπούλος Ηαναγιώτης, 3) Μιχαλόπουλος Μιχαὴλ Ἀθανασίου, 4) Σαβόγιας Ηεριαλῆς Ἐμμανουὴλ, 5) Θεοχάρης Νικόλαος Πεσικλέων, 6) Παναγιώτοπούλος Ἰωάννης Σ. 7) Λαμπουλιάνος Ἀθανάσιος Μιχῆ, 8) Κορδοτᾶς Δημήτριος Γεωργίου, 9) Νενέχος Ἀνδρέας Δημητρίου, 10) Λέρφας Παναγιώτης Νηπολέοντος, 11) Λέκκας Ἀναστάσιος Παταγιώτος, 12) Ἀθηνοπόπουλος Σωτήριος Σωτηρίου, 13) Βίκηρης φρίσκος Λαζαρίσιου, 14) Πανουτσόπουλος Δημήτριος Θεοβάρος, 15) Παπαναντασθόπουλος Ηεριάεις Ἀναστασίου, 16) Κακάσης Χρήστος Σπύρου, 17) Ματθιάσκουλος Ἀνδρέας ἀπο μητρίου, 18) Μάρκλας Δημήτριος Κωνσταντίου, 19) Ἀντωνόπουλος Γεωργίος Ἀντωνίου, 20) Μπιστάνας Ἀριστείδης Βασιλείου, 21) Λιαρομάτης Ιωάννης Κωνσταντίου 22) Βαγενᾶς Χαρίλαος Γεωργίου, 23) Ραδάπουλος Κωνσταντίνος Ἀνδρέου, 24) Φουρμούζας Γεωργίος Κ. 25) Παναγιώτοπούλος Ἰωάννης Νικολάου, 26) Ἀρραντόπουλος Ἀναστάσιος Νικολάου, 27) Τούντας Παναγιώτου Ὁδυσσέως, 28) Παναγόπουλος Γεωργίος Ἀγγελῆ, 29) Κρίκης Νικόλαος Παναγιώτου, 30) Πανταζῆς Παναγῆς Σπυρίδωνος, 31) Γαλάτης Νικόλαος Ἀνδρέου, 32) Βετούλας Σταμάτης Ἰωάννου, 33) Μούρης Σπύρος Ἀνδρέου, 34) Δεσύλλας Ἀναστάσιος Πέτρου, 35) Θεοχάρης Δημήτριος Ἀθανασίου 36) Βοσκόπουλος Ἀθανασίου Πολυκάρπου, 37) Παλαιολόγος Νικόλαος Παναγιώτου, 38) Δροσόπουλος Ἀνδρέας Χρυσάνθου, 39) Πετσάλης Γεργάριος Ἀθανασίου, 40) Ἀναστάσιος Ἰωάννης Γ. 41) Χαυσανθακόπουλος Κωνσταντίνος Δημητρίου, 42) Κομπούέκρας Χρήστος Γερασιμού, 43) Καρουσιώτης ή Γιαννακόπουλος Ἀνδρέας Ἰωάννου 44) Κονταζῆς Βασίλειος Παναγιώτου, 45) Χρυσιόπουλος Διονύσιος Γεωργίου 46) Κατσαράκης Στυλιανὸς Ἀνδρέου.

6'.) Ἐπὶ ἐπὶ ἔτος.

- 1) Μελίσσης Χαράλαμπος Ἰωάννου, 2) Ἀγγελάτος Σπύρος Γεωργίου 3) Οἰκονομόπουλος Ἀνδρέας Νικολάου, 4) Παπαγιρηστόπουλος Χρήστος Ἰωάννου, 5) Σμιρλῆς Ἰωάννης Θεοδώρου, 6) Σταυρόπουλος Βασίλειος Δημητρίου, 7) Σπυρόπουλος Νικόλαος Ἀθανασίου, 8) Γκολφιώπουλος Κωνσταντίνος Ἰωάννου, 9) Βλάσης Νικόλαος Κ. 10) Ἀναστασόπουλος Γεωργίος Ζήση, 11) Πλέσσας Ἀνδρέας, 12) Λεόντιος Λεωνίδας Ἀποστόλου, 13) Ασημακόπουλος Ἀνδρέας 14) Κωνστατινόπουλος Ἰωάννης Κοσμᾶ, 15) Φιλιππόπουλος Θεόδωρος, 16) Πανταζόπουλος Βασίλειος Ν. 17) Κρεμμύδας Νικόλαος Π. 18) Θεούς Ἀναστάσιος Ἀνδρέου, 19) Λεβιδιώτης Χρήστος Ἀναστάσιου, 20) Παππαγεωργίου Ἀλέξεος Θεοδώρου, 21) Τραγούδας Ἰωάννης, 22) Οἰκονομόπουλος Νικόλαος Ἰωάννου 23) Μπελεζάκης Φίλιππος Δημητρίου, 24) Στρατόπουλος Δημήτριος Νικολάου, 25) Μποναντίνης Χρήστος, 26) Σταθόπουλος Ἡλίας Παναγῆ 27) Σπυρόπουλος Ἀναστάσιος Βασιλείου, 28) Μενταζόπουλος Νικόλαος Γεωργίου, 29) Εύνος Ἐπαμεινῶνδας Ἀντωνίου, 30) Φραγκοπαναγιωτόπουλος Γεωργίας Ἰωάννου, 31) Κρυφόπουλος

- 32) Σπυράκος Ὑωάννης Γεωργίου, 33) Καραβᾶς Παναγιώτης Κωνσταντίνου 34) Μελετόπουλος Σπάλιος Ηαναγιώτου, 35) Ζαχαρόπουλος Κωνσταντίνος Ἰωάννου, 36) Θεοδωρόπουλος Γεωργίου Γρηγορίου, 37) Κακκαΐδης Γεώργιος Δημητρίου, 38) Σταυρόπουλος Κωνσταντίνος Γεωργίου, 39) Παππαδόπουλος Θεόδωρος Β. 40) Νικολόπουλος Ἀνδρέας Ἐπαμεινῶν, 41) Λάζαρος Ἀθανάσιος Ἰωάννου, 42) Γεωγκαράκης Δημήτριος Χρήστου, 43) Χουσιέτουλος Ἀγγελῆς, 44) Παππαθανάσιόπουλος Γεωργίος Νικολάου, 45) Τσουφέτας Γεώργιος Σπυρίδωνος, 46) Νιάτης Θεομιτοκῆς Ηαναγιώτου, 47) Κωνσταντίνος Κωνσταντίνος Χρήστου, 48) Μπότσης Θεόδωρος Ἀνδρέου, 49) Πετράτος Δημήτριος Ἰωάννου 50) Σπυρόπουλος Σπυρίδων Δημητρίου, 51) Δραπανίτης Ἰωάννης Γερασίμου, 52) Ἀνδρέωντόπουλος Δημήτριος Χραλάμπους, 53) Κυπραίος Διονύσιος Δημητρίου, 54) Καρέλης Παναγιώτης Δημήτριου, 55) Κουτσούλης Γεωργίος Κωνσταντίνου, 56) Παππαδημητρίου Ἀγγελῆς Δημητρίου, 57) Χριστοδουλόπουλος Θεοράνης Γεωργίου, 58) Σπυρόπουλος Γερέσ, Χρήστου, 59) Μουστάκης Ἰωάννης Γεωργίου, 60) Κασσελᾶς Ἰωάννης Δητωνίου, 61) Μπίστας Ἰωάννης Πέτρου, 62) Κάτρης Θεόδωρος, 63) Ερχόπουλος Κανέλλος Κωνσταντίνου, 64) Πεππανδριόπουλος Παναγιώτης Γεωργίου, 65) Γεωργίου Κωνσταντίνος Πάνου, 66) Τριανταφύλλος Χρήστος, 67) Γζανέτος Νικήτας Θεοδώρου, 68) Δημητρακόπουλος Κωνσταντίνος Πανάγου, 69) Σπηλιοτόπουλος Σπηλίος Θεοδώρου, 70) Κλαυδιανὸς Σπύρος Διονυσίου, 71) Γιαννακόπουλος Δημήτριος Χ. 72) Βαλλώσης Νικόλαος Κωνσταντίνου, 73) Παλουμόπουλος Παναγιώτης Χρήστου, 74) Ψάχης Ἀνδρέας Σπύρου, 75) Δαλιώτης Δημήτριος Γεωργίου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΑΤΙΟΝ

Ιουνίου 15.—Γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἀστυνόμου ἐρεύνης εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Δημ. Ἀθανασίου, ἐθρήσθησαν ἐντὸς αὐτοῦ ἐξ περίου διάδεις πυρίτιδος, ηὗτις κατασχεθεῖσα, ἐτοποθετήθη ἐν μιᾷ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει πιεστιδαποθηκῶν.—Τὴν νύκτα τῆς 15 πρὸς τὴν 16, περὶ ὥραν 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐξῆχθησαν ἐκ τοῖς τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἀτμοπλοΐας; ἐταχίσας λάθρα διακόσιαι τεσσαράκοντα περίου δεσμῶντες ἀτρραγίστων πιγνιοχάρτων, φωρεύθης δὲ ὁ ἐντὸς σάκκου φέρων αἴτιος ὑπὸ τοῦ ἀρχικατητῆρος Χρήστου Γιογκαράκην κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὅδων Ἀγίου Ἀνδρέου καὶ Κελοκοτρώνη, τὰς ἔρριψε καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν, μεθ’ ὃ τὰς κατέσχην διὰ τοῦ τειχοῦς τὴν στιγμὴν διέρχετο ἐκεῖθεν μετ’ ἀλλων ἀρχικατητῆρων, καὶ τὰς ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Τελώνην διὰ τὰ πηραιτέρω. Οἱ φέρων τὸν σάκκον εἶναι λεμβοῦχος καὶ ὄνομάζεται Γεώργιος Πετρόπουλος, ἀρνεῖται δὲ τοῦ καταστατικοῦ τηρήσαντος τὴν ἀναγνώρισην τοῦ οὐρανού.

—Ιουνίου 16. ἔζωθεν τοῦ παρὰ τῇ ὁδῷ Καλαθρύτων όβιτον καρφεύοντα πιεστιδαποθηκῶν διὰ τοῦ θερμοπλαστικοῦ τοῦ τειχοῦς τὸν καταστατικόν, οὐδὲ τοῦ πρωτοτόπουλου Θεοδώρου. Συλληφθέντες ἀρέσσως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων ὑπορροήσας καὶ δὲ τραυματίσας, ὡδηγήθησαν εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀστυνομίας, μεθ’ ὃ ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα, ὅπου καὶ προεψυχικίσθησαν ἀμφότεροι.

—Ιουνίου 18. Ο στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ Ἀνδρέας Κότας, ἀφαιρέσας ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Θ. Μπουκαούρη μίαν βιορτσαν, ἐτράπη εἰς φυγὴν, καταδιωγμένος δὲ ὑπὸ τῶν πεζοτάγμων τοῦ πρωτοτόπουλου Θεοδώρου. Εἰσαγγελέα, ὅπου καὶ προεψυχικίσθησαν ἀμφότεροι.

—Ιουνίου 20. Ο Κεφαλὴν γεράσιμος Πελά-

τος ἀνήγγειλε τὴν ἀστυνομία διεισ Ἐπαγγελμάτου Σταθήτος, συμπατριώτης τού, τοῦ ἔκλεψεν ἐκ τῆς εἰκασίας του, παρ’ ἣν προτέτει, διάφορα πράγματα καὶ ὑδηγηθεῖς εἰς τὸ καταστηματικόν κατάστημα, ὥμοληγησης τὴν πρᾶξιν του καὶ ἀπέδωσε τὰ κλοπιμάτικα, γενομένης τῆς περιπτώσεως καταδιώξεως. — Ιουνίου 21. Ο Σπυρίδων Μάντεος ἡ Φωτάκιας, λεμβοῦχος, αἰλισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀμαζηλάτου Χρήστου Βελέντος μετάτινα φιλονεκτικά, ἐπετέθη καὶ αὐτοῦ διὰ μηχανίσμου καὶ τὸν κατεδίωκεν ἐπὶ μικρὸν μέχρι την ουρανήρηθρην ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ Ἀχαϊκοῦ Λυκείου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἀστυνομίας)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὴν προτερεῖτη Κυριακὴν 24 τρ. μ. ἀπὸ τῆς 8 ½ ὥρας π. μ. ἀρχονται αἱ προφορικαὶ ἔξετάσεις τῶν μαζητῶν τοῦ Ἀχαϊκοῦ Λυκείου τῶν ἐγγράφων σημερον ληξασῶν.

(ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἀχαϊκοῦ Λυκείου).

Σήμερον 22 Ιουνίου ἤχησαν αἱ γραπταὶ γενικαὶ ἔξετάσεις, τὴν δὲ Κυριακὴν 24 Ιουνίου περὶ τὴν ὥραν 9 π. μ. αἱ προφορικαὶ ἔξετάσεις τῶν μαζητῶν τοῦ Λυκείου μου. Οὐεν παρακαλοῦνται οἱ τε γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ πάντες οἱ φιλόμουσοι διῶπτες τιμήσωσιν αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας των.

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἦτα πρόσκλησις).

Ἐν Πάτραις τὴν 20 Ιουνίου 1884.

Κ. Δ. Κωνσταντινό